

Přírodní památka Milíčovský les a rybníky

Je pátek 25. července, den jako stvořený pro dopolední vycházku lesem, loukami a rybníky na okraji Prahy. Předpovědi ať jsou norské, české nebo naší rosníčky, slibují krásný den. Jízda metrem, kousek autobusem a jsme dvě stě metrů od lesa, přesto na něj nevidíme. Vystoupili jsme v ulici Jurkovičova a ve výhledu na les nám brání Loosova. Nejsou tu křestní jména ani tituly, ale je jasné, že se jedná o architektky světového formátu. Dušana Jurkoviče a Adolfa Loose. Pojmenovat po nich ulice je asi to nejmenší co pro tak slavná jména můžeme udělat. Obě ulice a vůbec celý bytový soubor současné architektury rozhodně nedělají ostudu. Jistě by ti slavní pánové byli překvapeni.

Naším cílem v teplém červencovém dni však není architektura ale lesní stín Milíčovského lesa a voda jeho rybníků. Ulice nám zmizela pod nohama a okolí suché retenční nádrže se změnilo v pěšinu vedoucí k prvnímu z rybníků na okraji lesa. Rybníkem bych jej snad ani nenazval, on je to spíš malý rybníček, kde pro vodní rostliny téměř není vidět voda. Jmenuje se **Křtiny**. Ostatní rybníky napájené Milíčovským potokem navlečené na něm jako korálky na šňůrce mají také zajímavé názvy třeba **Kančík**, **Homolka**, **Šáteček**, **Vrah**. Celé naše dopolední putování lesem a kolem rybníků sledovala Lydie s rukou na spoušti. Tak se v naší fotokronice společně podívejme, jak jsme to dopoledne prožili.

Zdejší přírodní památkou, kromě mnoha cest, cestiček a doslova utajených lesních pěšinek prochází těmi nejzajímavějšími místy také naučná stezka. Panel před námi je jeden z těch zatím nezničených.

Lze se tady dozvědět mnoho informací z historie celého území, z přírody a jak se v ní chovat, jak ji chránit a zachovat pro příští generace.

Milíčovský les přesto, že ještě celý leží na území Prahy je vzácně zachovalý, zvláště dubové porosty lemující lesní podmáčené louky a rybníky, bych se nebál přirovnat k podhorským partiím Šumavy. Většina porostu je velmi stará, průměrný věk je 120 let a tvoří jej dub zimní, habr, v menší míře i smrk. V současné době jsou vlastníkem lesa, kterým je hl. m. Praha, prostřednictvím Lesů hlavního města Prahy doplňovány i dřeviny původní, jako lípa, buk a dub letní.

Cesta ve stínu lesa nás přivádí k největšímu ze zdejších šesti rybníků, k Milíčovskému. Ten se svojí severní stranou téměř dotýká zástavby Jižního města. Na protilehlé straně byl nově vysazen v roce 2010 třešňový sad. Pro výsadbu byly použity původní, staré druhy třešňových odrůd.

Třešňový sad na břehu rybníka

Je nejvyšší čas podívat se trochu na historii zdejší přírodní památky. **Milíčovský les** byl vlastně založen již v 18. století jako obora s bažantnicí. O století později se již stal známým loveckým revírem, o jehož slávu se postaral zakladatel průhonického parku Arnošt Emanuel Silva – Tarouca, vášnivý lovec.

Dnes je přírodní památka Milíčovský les a rybníky předmětem ochrany jako evropsky významná lokalita v rámci Natura 2000 v **Přírodním parku Botič – Milíčov**.

Další půlhodinka cesty a přicházíme na hráz jednoho z nejromantičtějších rybníků, **Homolky**. Překročili jsme vyschlý brod a jsme u nejmohutnějšího stromu celé přírodní památky. Je to jeden ze 12 dubů letních vysazených při založení rybníka před 260 lety. Obvod našeho rekordmana je k 7 metrům, výška necelých 30 metrů. Ale ani ostatní duby na hrázi nejsou žádní chudáčci a statečně bojují o přežití.

Duby na hrázi Homolky bojují o přežití

Tak dlouho jsme si ty duby prohlíželi, až jsme začali být podezřelí a přijela policie.....

Popovídali jsme si, byl to docela zajímavý zážitek, policistky byly moc příjemné, koně hodní, trpěliví.

Hráz u Homolky bylo nejvzdálenější místo naší vycházky. Rybník jsme obešli, podívali se, kde mají policistky základnu a výběhy pro koně a lesem se vracíme tentokrát směr Kateřinky.

Tak ještě malý odpočinek, k autobusu máme asi kilometr a do odjezdu zbývá půlhodinka. Nespornou výhodou tohoto lesa jsou lavičky, proč je nevyužít?

Rozloučení s posledním dubem jenom pár desítek metrů od autobusu

V pátek 25. července 2025. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek.

Zajímavé snímky nafotila Lydie Stoupová

